

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент – заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

что по мере взросления (дошкольники - начальная школа) резко уменьшается количество детей, положительно относящихся к трудовой деятельности с природными объектами. Автор объясняет это отсутствием знаний и конкретных трудовых умений, не сформированной потребностью и пониманием необходимости такого труда и предлагает изменить его организацию, обратив внимание на реализацию ряда условий, под которыми она понимает:

- знание ребенком нравственных правил общения с объектами природы,
- совершенствование трудовых умений и навыков природоохранного характера,
- доступность труда для конкретного ребенка,
- участие детей в процессе труда от начала до получения результата.

С нашей точки зрения, данные направления можно дополнить:

во-первых, необходимо учитывать индивидуальные особенности ребенка (один любит поливать растения, другой – кормить животных). Реально же в учреждениях дошкольного образования дети независимо от настроения, желания обязаны под руководством педагога все вместе в данный конкретный момент поливать растения или вскапывать грядки. В то же время сами взрослые люди далеко неоднозначно относятся к выращиванию комнатных растений и содержанию животных. У взрослого человека есть право выбора разных видов трудовой деятельности, ребенок же в учреждении дошкольного образования такого права лишен, что резко снижает его интерес к самому процессу ухода за объектами живой природы;

во-вторых, важно перед началом трудовой деятельности выработать у ребенка эмоционально положительное отношение к объекту, показать, что этот объект живой, что он нуждается в бережном отношении именно этого ребенка («без твоей помощи растение может засохнуть, а морская свинка погибнет, если ей не давать воды и пищи»). Кроме того, педагоги часто не объясняют детям необходимость именно таких действий по отношению к объектам природы (почему животных нужно регулярно кормить, а растения – поливать и т.д.). В результате дети не ощущают значимости своих действий, у них не формируется чувство ответственности за состояние природных объектов;

в-третьих, реализация труда в природе с учетом гендерных особенностей детей дошкольного возраста. Специалистами доказано, что у девочек и мальчиков существуют значительные отличия в восприятии окружающего мира, мотивации поведения и т.п. Эти отличия ярко проявляются и в отношении к труду в природе. В процессе опроса педагогов дошкольных учреждений нами было выявлено, что они замечают значительные отличия в восприятии окружающего мира, мотивации поведения и т.п. у девочек и мальчиков. На вопрос «Какие виды труда в природе предпочитают девочки, а какие мальчики?» педагоги отвечали, что девочки больше склонны к длительному уходу за растениями, с удовольствием протирают листья, пересаживают, поливают растения, тогда как мальчики предпочитают более динамичные виды деятельности и чаще выбирают уход за животными, а не растениями. Индивидуальные беседы с детьми помогли нам выявить следующие предпочтения:

- девочки отмечали, что они очень любят «сеять семена», «вытирать листья у растений», «выращивать рассаду», «рыхлить землю в горшочке», «ухаживать за цветами», «пересаживать растения», «собирать семена»;
- мальчики называли такие виды труда, как «вскапывание земли», «уборка снега», «стребание листьев», «полив растений на участке».

Если проанализировать предпочтения детей, то видно: мальчики выбирают виды труда в большей степени связанные с физической нагрузкой, требующие проявления физических усилий, в то время как девочки предпочитают виды труда, требующие аккуратности, щепетильности и малой физической нагрузки. Учитывая это, педагог должен подходить к организации трудовой деятельности ребенка с позиции вариативности, предлагая детям разные ее виды;

в-четвертых, следует изменить содержание труда в природе и отношение к нему. В основу организации труда в природе следует положить биоцентрический подход, при котором в центре внимания оказывается природа, а человек рассматривается как ее часть.

Традиционно в дошкольной педагогике предполагалось, что труд человека в природе имеет только положительные результаты. Однако это не всегда соответствует действительности. Многие современные экологические проблемы порождены именно неграмотными подходами людей к своей трудовой деятельности в природе. Сельское хозяйство, массовая организация несанкционированных огородов, неграмотное использование ядохимикатов, минеральных удобрений создали массу экологических проблем. Поэтому трудовую деятельность ребенка следует организовывать так, чтобы у него уже с детства формировались элементарные, но экологически грамотные представления о сельскохозяйственных работах.

Список литературы

1. Виноградова, Н.Ф. Современные подходы к реализации преемственности между дошкольным и начальным звеном системы образования / Н.Ф. Виноградова // Начальная школа. – 2000. - № 1. – С. 7-12.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Науменко І.Ю., студентка магістратури

**Косарева О.І., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

У зв'язку з докорінними перетвореннями, що відбуваються у сучасному суспільстві, зростає роль освіти й змінюються її функції. Перенесення акцентів із системи знань на особистість вихованця, розвиток його емоційної сфери зумовлюють потребу в педагогічних кадрах, здатних до створення оптимальних умов для формування емоційної чутливості дошкільників. Педагогічні університети й інститути мають стати школою професійного й емоційно-морального становлення особистості майбутніх педагогів.

В останні десятиріччя увагу вчених все більше привертає проблема емоційної чутливості особистості. Емоційна чутливість особистості є одним з актуальних питань у психології та педагогіці. Вагомого значення вона набуває в

сучасних умовах, коли різко змінюється соціально-психологічна ситуація життєдіяльності людини під впливом науково-технічного прогресу, реорганізації основ освіти, зміни соціальних функцій суспільства.

Психологічні аспекти емоційної чутливості знайшли своє відображення в працях В.Ананьєва, Л.Божович, В.Вілюнаса, Л.Виготського, І.Джидар'ян, Б. Додонова, А.Дусавицького, К.Ізарда, О.Лука, Я.Рейковського, Б.Теплова, П.Якобсона та інших. У педагогічному аспекті емоційна чутливість та її питання цікавили зарубіжних педагогів-класиків: І.Гербарта, Я.Коменського, Д.Локка, Ж.-Ж.Руссо; вітчизняних педагогів і діячів культури: Г.Вашенка, І.Вишенського, А.Духновича, Я.Козельського, С.Русову, Г.Сковороду, В.Сухомлинського, К.Ушинського. [3].

Сьогодні назріла необхідність у теоретичному обґрунтуванні сутності, змісту, важливих характеристик емоційної культури сучасного вихователя; визначенні можливостей навчального процесу у формуванні цього складного особистісного утворення, яке виступає важливою характеристикою педагогічного професіоналізму; виявленні сукупності педагогічних умов, що забезпечують результативність професійно-педагогічної підготовки студентів.

Емоційна чутливість включає в себе багатство та різноманітність переживань, уміння управляти почуттями, поважати почуття інших людей, співчувати їм. Чим різноманітніший власний емоційний досвід, тим легше уявити, зрозуміти душевний стан іншого і навіть «увійти у нього».

З однієї сторони емоційна чутливість проявляється у здібності виявляти багатство емоційних переживань і адекватно ззовні їх виражати. З іншої сторони, емоційна чутливість – це здібність педагога правильно розуміти, щиро приймати переживання вихованців, виявляти до них емпатійні якості. Зокрема, доброзичливість, повагу до дітей, чуйність, турботу, емоційну сприйнятливості, розуміння тощо. [2].

Емоційна чутливість вихователя безпосередньо впливає на розвиток емоційної сфери дошкільників. Підкреслено, що формування емоційної чутливості дитини відбувається на базі зародження і розвитку у неї рефлексії, емоційного передчуття, становлення внутрішнього плану дій, довільної поведінки і змін в орієнтації на соціальні норми, спричинених включенням у нові соціальні стосунки. Таким чином, особливості емоційного розвитку дитини: вдосконалення вміння визначати емоційний стан іншої людини, інтелектуалізація переживань і формування елементарної саморегуляції поведінки вказують на сенситивність дошкільного періоду для виховання емоційної культури та стають основою для визначення змісту і структури емоційної чутливості дітей. На думку більшості фахівців, визначальним у формуванні емоційної чутливості є певний рівень «емоційної грамотності» особистості, яка передбачає наявність чітких уявлень про емоційний аспект життя людини, усвідомлення важливості адекватного емоційного реагування, володіння навичками емоційної саморегуляції. [1].

Наше експериментальне дослідження проходило на базі дошкільного закладу № 56 м. Рівне та Рівненського державного гуманітарного університету. В експерименті брали участь: 2 групи дітей старшого дошкільного віку (60 дітей); 4 вихователя; 50 студентів-бакалаврів педагогічного факультету дошкільного відділення.

Констатувальний етап дослідження проходив у три етапи: на першому етапі ми визначали емоційний клімат в групах дітей старшого дошкільного віку і вміння дітей розрізняти емоційний стан вихователя та інших дітей групи; другий етап включав вивчення особливостей емоційного ставлення вихователя до дітей, його вплив на розвиток емоційної чутливості вихованців; третій етап передбачав дослідження рівнів емоційної чутливості студентів – майбутніх вихователів, як умови ефективної педагогічної діяльності.

Сформованість емоційної чутливості у дошкільників визначали за допомогою таких методик: «Впізнай емоції», «Маски» (за Т.Марцинковською), колірний тест М. Люшера, «Намалюй пісню», «Сумна чи весела пташечка».

Отримані дані свідчать про те, що у дітей старшого дошкільного віку погано розвинена емоційна чутливість. Причиною цього явища може бути слабо виражена емоційна культура вихователів цих груп. Для того, щоб підтвердити цей факт педагогам запропонували пройти тест «Що говорять вам міміка і жести».

Підрахунки результатів тесту показали, що у всіх чотирьох вихователів спостерігається середній, наближений до високого, рівень особистісної емоційної чутливості, але в своїй практиці педагоги не завжди приділяють великої уваги розвитку емоційної сфери вихованців, хоча демонструють позитивний приклад своїм вихованцям.

Емоційне ставлення вихователів до дітей ми досліджували в процесі багаторазових систематичних спостережень за навчально-виховним процесом у дитячому садку. Спостереження включало найбільш типові ситуації, що виникали в дитячому садку і дозволяли виявити і емоційне ставлення педагогів, і переживання дітей. Фіксувалися такі прояви вихователем емоційного ставлення до дітей, як схвалення, заохочення, похвала, підкреслене вираження уваги і любові (наприклад, у вигляді ласки), а також невдоволення поведінкою дитини, осуд їх дій, вираз нерозуміння, обурення.

Результати спостережень свідчать, що у роботі вихователів досліджуваних груп спостерігаються прояви різних емоційних ставлень до дітей в залежності від різних чинників: настрою педагога, конкретної ситуації, дитини яку стосується ситуація. Загалом у діяльності вихователів переважає непослідовний тип емоційного ставлення до дітей – частина ситуацій, які ми спостерігали несуть у своєму підтексті заохочувальне ставлення, а частина – прояв формально-вимогливого ставлення.

Потрібно визнати, що недостатній рівень емоційної чутливості педагогів зумовлений тим, що у вищих навчальних закладах не передбачається систематичний розвиток емоційної сфери майбутніх педагогів, а надається перевага їх інтелектуальним здібностям.

Компетентність вихователів залежить від ефективності їхньої професійної підготовки. Великого значення вихованню емоційної чутливості потрібно надавати саме в період професійної підготовки майбутніх вихователів.

Тому останнім етапом нашого дослідження було визначення рівня емоційної чутливості студентів-бакалаврів, педагогічного факультету дошкільного відділення. У зв'язку з цим дотично виділених компонентів емоційної чутливості було розроблено критерії визначення рівнів її сформованості: мотиваційний, інтелектуально-операційний, комунікативний, емоційно-вольовий, оцінювальний. При цьому використовували такі методики: «Оцінка емоційних станів» К. Маркєрта, методика САН, «Емоційний інтелект» Н. Холла, діагностика основних акцентуацій характеру (за К. Ленгардом), тестове завдання «Чи вмієте ви радіти?», методику А. Уессмана и Д. Рікса «Самооцінка емоційних станів», «Визначення рівня щастя» (за М. Мольц).

Для того, щоб визначити загальний рівень емоційної чутливості майбутніх вихователів, ми співвіднесли визначені показники по кожному з її компонентів, що відобразили у таблиці 1 – «Рівні складових сформованості емоційної чутливості студентів».

Таблиця 1

Рівні складових сформованості емоційної чутливості студентів

Складові емоційної чутливості		Рівні емоційної чутливості		
		високий	середній	низький
1	Мотиваційний	46,2 %	21,3 %	32,5 %
2	Інтелектуально-операційний	15 %	45 %	40 %
3	Комунікативний	36 %	45%	19%
4	Емоційно-вольовий	16,5%	44,5%	39%
5	Оцінювальний	52%	34,5 %	13,5 %
Загальний показник емоційної чутливості		33,1 %	38,1%	28,8 %

Проаналізувавши отримані дані можна стверджувати, що емоційна чутливість сучасних студентів, на рівні їх професійної підготовки є досить слабкою, вони є емоційно незрілими, і їхня некомпетентність може позначитися в майбутній педагогічній діяльності, тому необхідно у зміст професійної підготовки студентів увести блок нової інформації з проблем емоційної чутливості вихователя для того, щоб здійснити цілеспрямовану підготовку майбутніх педагогів до реалізації ефективної педагогічної взаємодії з вихованцями, результатом якої повинно стати новоутворення їхньої особистості – розвинена емоційна чутливість.

Для того, щоб реалізувати таку систему організації навчально-пізнавальної діяльності студентів, яка б стимулювала розвиток у них ознак прояву кожного з компонентів емоційної чутливості, ми розробили тренінг «Розвиток емоційної чутливості студентів».

Тренінг складався з десяти взаємопов'язаних занять, які представляли собою цілісну систему, спрямовану на розвиток емоційної чутливості майбутніх вихователів, а саме її компонентів: мотиваційного, інтелектуально-операційного, комунікативного, емоційно-вольового, операційного.

Під час проведення тренінгових занять ми акцентували увагу студентів на вмінні усвідомлювати свої актуальні почуття, емоції, спробували показати студентам на їх власному досвіді, що існує великий спектр емоцій, почуттів, кожен може відчувати як позитивні, так і негативні емоції, встановлення балансу між ними допомагає людині краще адаптуватись в житті, студенти повинні були усвідомити, що можна навчитися регулювати свій емоційний стан.

Мета контрольного етапу експериментальної роботи полягала у виявленні динаміки росту рівнів емоційної чутливості студентів і обґрунтуванні правильності або помилковості висунутих теоретичних положень. Нами були повторно визначені рівні розвитку кожного з компонентів емоційної чутливості майбутніх вихователів (мотиваційного, інтелектуально-операційного, комунікативного, емоційно-вольового, операційного), за допомогою методик які використовували і в констатувальному етапі експериментальної роботи.

Отже, запропонована нами система роботи є ефективною. Гіпотеза про те, що формування емоційної чутливості майбутніх вихователів відбуватиметься більш ефективно, якщо у процесі професійної підготовки буде забезпечена система реалізації комплексу педагогічних умов, а саме: створення сприятливого емоційного клімату в навчальному процесі; спрямованість педагогічної підготовки на формування потреби в розвитку емоційної чутливості; оволодіння студентами системою знань про особливості емоційної сфери особистості, вміннями і навичками емоційної регуляції навчально-пізнавальної діяльності; включення студентів до гуманістично-орієнтованої й особистісно-значущої діяльності шляхом застосування особистісно-орієнтованих технологій навчання, спеціально спроектованих ситуацій, що сприяють вияву, закріпленню і розвитку емоційної чутливості, підтвердилася.

Список використаних джерел

1. Василишина Т.В. Емпатійні здібності педагогів: психологічний аспект / Т.В.Василишина // Практична психологія та соціальна робота. – 1999. - №4. – С.37-38.
2. Гриньова В. Аксіологічний підхід до проблеми педагогічної культури майбутнього вчителя / В.Гриньова // Шлях освіти. – 2002. №2. – С. 2-6.
3. Свідерська Г.М. Проблема чуйності / Г.М.Свідерська // Соціальна психологія. – 2005. - №3. – С.130-138.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ

Нехай О. М., студентка магістратури

**Горопаха Н. М., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Оновлена система освіти в Україні передбачає поліпшення якості засвоєння знань та практичних навичок молоді, починаючи з першої ланки, оскільки саме вона забезпечує моральний та компетентісний фундамент становлення особистості дитини і, зокрема, на основі знань формує ставлення до праці та перші загальнонавчальні та загальнотрудові навички, залучає до суспільно корисної праці.

Трудове виховання – одна із складових системи гармонійного розвитку дітей дошкільного віку. Проблема гармонійного розвитку особистості, забезпечення її ціннісного ставлення до результатів людської праці в умовах відродження України набуває особливого значення. На державному рівні це знайшло відображення в основних документах з дошкільного виховання та освіти: Концепції дошкільного виховання в Україні, Базовому компоненті дошкільної освіти в Україні, Національній програмі «Діти України», положеннях Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту» та інших нормативних актах.

ЗМІСТ

Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАСЕКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ	7
(на примере истории педагогики)	7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ.....	8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ	10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ.....	12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ»	15
Белова Г.И., Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	17
Блашук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ...	20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ	21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ	23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ	25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ	27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США	29
Василіук В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАНЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР	31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ	39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРОТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА»	51
Глінчук Ю.О.ВПЛИВ МУЛЬТФИЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ.....	52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО	55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ	57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.....	58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ.....	60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ.....	61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	63
Гудовсек О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ.....	69
Добридень Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	76
Жахун О. Л., Галатюк Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДІВ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ.....	78
Залізняк Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ.....	80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	82
Зіядінова Р.І., Заредінова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ».....	87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ.....	88
Кирильчук О.А., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ.....	89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ.....	97
Котяй Т.О., Павелків О. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ.....	101
Красовський В. В., Галатюк Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ.....	103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ.....	105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОСННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ.....	109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО».....	111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА».....	113
Макарова А. М., Дичківська І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО	

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА	115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ ‘ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ’	117
Мар’євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	122
Мороз О.М., Джава Н.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ	123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ	125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ІРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ	129
Наймівич Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	130
Науменко І.Ю., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ	133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ	139
Ободяньський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ	141
Окіс. Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	143
Окрень В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ ‘МЕТАЛООБРОБКА’ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ	145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ ‘МЕТАЛООБРОБКА’	147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ	149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ	150
Павлова Н.С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ	152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPHI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ	155
Пилипчук Т.В., Малиновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	156
Полухович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ	158
Посохова М.Л., Косарева О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	160
Потапчук Т.В. САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я»	162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ»	164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП’ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ	170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ	171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	

УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ.....	174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ	177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА	179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	181
Умерова З. К. РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ	183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ	186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСУНКОВ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ..	190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ	192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ	195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК	197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.....	199

Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ	201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ	203
Джеджера О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ	205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ	206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ	208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION	209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ	212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	213